

Basın Açıklaması**On Sekizinci Anayasa Değişikliği: Temel Sorun, İslami Olmayan Federal Sistemdir, Federasyon Birimleri Arasındaki Dağıtım Formülü Değil**

Federal hükümet ve muhalefet partileri, şuan on sekizinci anayasa “değişikliği” konusuna odaklandılar. Nisan 2010’da hemen hemen parlamentodaki tüm partilerin onayı ile bu değişikliğe temel teşkil eden madde mecliste kabul edilmişti. O zaman Pakistan halkına sorunlarının hızlı bir şekilde çözüme kavuşturulacağı, çünkü bölgelere daha fazla yetki verileceği, kaynak ayrılacağı söylenmişti. Bu doğrultuda sağlık ve eğitim bakanlığı da dâhil olmak üzere on beş bakanlık federal hükümetten eyalet hükümetlerine devredilmişti. Federal bütçede (FDP) eyaletlerin payı yüzde 48’ten yüzde 57,5’e çıkarılırken, federal hükümetin payı da yüzde 52’den yüzde 42,5’e düşürülmüştü. Ne var ki, on yıl sonra o günkü değişikliğin bugün ne kadar etkin olduğu soruları gündeme geldi. Daha önce bölgesel özerklik savunucuları, aslan payını alan federasyonun eyaletlerin hakkını gasp ettiğini, bölgesel özerklik olmadıkça, kitlelerin sorunlarının etkin bir şekilde çözülemeyeceğini söylüyorlardı. Ancak on sekizinci değişiklikten on yıl sonra halkın sorunlarının devam ettiği aşikâr. Bugün federal hükümet, bölgelerin payını ayırdıktan, faiz ödemeleri ve savunma harcamalarından sonra kitlelere harcayacak hiçbir şeyin kalmadığından şikâyetçi. Eyaletler ise hâlâ federal hükümeti yeterli pay ayırmamakla suçluyor.

Altmış yıl boyunca Pakistan’ın iktidar eliti, devleti güçlendireceği iddiasıyla merkezi yönetimi güçlendirdi, ancak başarısız oldular. Mevcut Korona krizi de on yıldır yürürlükte olan bölgesel özerklik efsanesini paramparça etti. İktidar seçkinleri, ilk etapta sorunları yaratan eski dermanı başarısız bulup terk ettiler. İnsanlık, zaman ve mekân sınırlamasının ötesinde olan Allah *Subhânehu ve Teâlâ*’nın mutlak doğru vahyini görmezden gelerek sınırlı aklı ölçü aldı. Çözüm bulmak için deneme yanılma yöntemini kullandı. Böylece ikilemler, uygulanabilir etkili çözümsüzlükler, doğal sonuçlardır.

Federal sistem veya konfederasyon, öncelikle çeşitli federasyon birimleri arasında bir “aracılık anlaşması”dır. Bu anlaşmada kaynakların dağılımı formülü veya bölgesel özerkliğinin kapsamına aldırış edilmez. “Anlaşma” yapılması müstesna her federasyon birimi kendi kaynaklarını kontrol eder, kendi politikalarını belirler ve işleri konusunda kendi özgür iradesini kullanır. Böylece devlet, tek, monolitik bir vücut olmak yerine çeşitli eyaletler arasında bir ittifak biçimini alır. Tecrit ve camilerin teravîh namazına kapatılması politikalarına eyaletlerden farklı tepkiler geldiğine tanık olduk. Federal bir sistemde, bir federasyon birimi bir süreliğine sürekli “dışlanmış” ya da “geri kalmışlık” hissine kapılırsa, devletten bağımsız olmak için Birleşmiş Milletler’den ya da herhangi bir küresel ve bölgesel güçten yardım isteyebilir. Bangladeş ismini alan Doğu Pakistan’da olduğu gibi. Kaynak bolluğunda federal sistem, yakın geçmişte Batı ülkelerinde olduğu gibi eyaleti belirli bir dereceye kadar götürebilir. Fakat kaynakların kıtlığında devlet, federasyonu sürdürmek için askeri eylemlere başvurabilir.

Gerçekte, bu sistem özünde zayıf bir sistemdir. Federasyonu kurtarmak için tek kalıcı çözümün bölgelere maksimum özerklik verilmesi teorisi üzerine kuruludur. Ancak bu, dış güçlerin işlerimize müdahalesinin önünü açıyor. Bütün bunlardan sonra soruyoruz, eyaletlerdeki kitlelerin refahından federasyon neden sorumlu değil? Vatandaşlarının tüm ihtiyaçlarını karşılayan bir eyalet, neden fazla kaynaklarını diğer eyaletlerle paylaşmak zorunda değil? Diğer eyaletlerdeki insanlar aynı devletin vatandaşı değil mi? Diğer eyaletlerdeki insanlar aynı ülkenin vatandaşı değil mi? Diğer eyaletlerdeki insanlar aynı devletin bir parçası değil mi? O halde aralarındaki bu ayrımcılık niye? Farklı politikalar, farklı yasalar ve farklı vergiler niye? Lahor, Khuzdar, Chitral, Lala Musa, Pasheen, Larkana, Bajour ve İslamabad arasında ne gibi bir fark var? Niye?

İslam’daki yönetim sistemi federal değil, üniterdir. Hilafet sisteminde devlet, çeşitli federasyon birimleri arasında varılan “aracılık anlaşması”nın bir sonucu değil. Tüm birimler tek bir ülkedir, monolitik bir

devlettir. Böyle bir devlette Halifeyi Müslümanlar seçer ve İslam Şeriatını uygulaması şartıyla biat ederler. Halife, takdirine göre devleti çeşitli idari birimlere böler ve o birimlere valiler tayin eder. Valilerin atanması Halifenin takdirine bağlıdır, ancak Vilayet Meclisi şikâyetçi olursa valiyi görevden almak zorunda. Tüm kaynaklar devlete aittir, vilayetlere değil. Vilayetlerin tüm işlerinden Halife sorumludur, vilayetlerdeki işleri valilerin yardımı ile güder. Devlete ait her toprak parçasında Kuran ve Sünnetten çıkarımı yapılan aynı Şeriat Yasası uygulanır. Daha iyi yönetim için âdemi merkezîyetçilik politikası benimsenmiştir. Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem ve Raşidi Halifeler döneminde bunu görmek mümkün. Sorunların çözümü, on sekizinci değişiklik değil, üniter Hilafet sistemidir. Yeni deneyim de başarısız olmaya mahkûm. Ebu Şurayh El Huzai'nin rivayet ettiğine göre Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu:

فَإِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ سَبَبٌ طَرَفُهُ بِيَدِ اللَّهِ وَطَرَفُهُ بِأَيْدِيكُمْ فَتَمَسَّكُوا بِهِ فَإِنَّكُمْ لَنْ تَضِلُّوا وَلَنْ تَهْلِكُوا بَعْدَهُ أَبَدًا *“Muhakkak ki bu Kuran bir sebeptir, bunun bir ucu Allah'ın elinde, diğer ucu da sizin elinizdedir. Bu Kurana iyi yapışınız, muhakkak ki buna sarıldıktan sonra bir daha ebediyen dalalete ve tehlikeye düşmezsiniz.”* [İbn Hibban]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Pakistan Vilâyeti

Medya Bürosu

Adres: P.O Box 1924 Lahore | Tel: (+92) 345-428-7323 / (+92) 333-561-3813 | Faks: (+92) 21-520-6479

Web: www.hizb-pakistan.com | E-mail: ht@mediapak@gmail.com

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com